

Nieuwsbrief 44

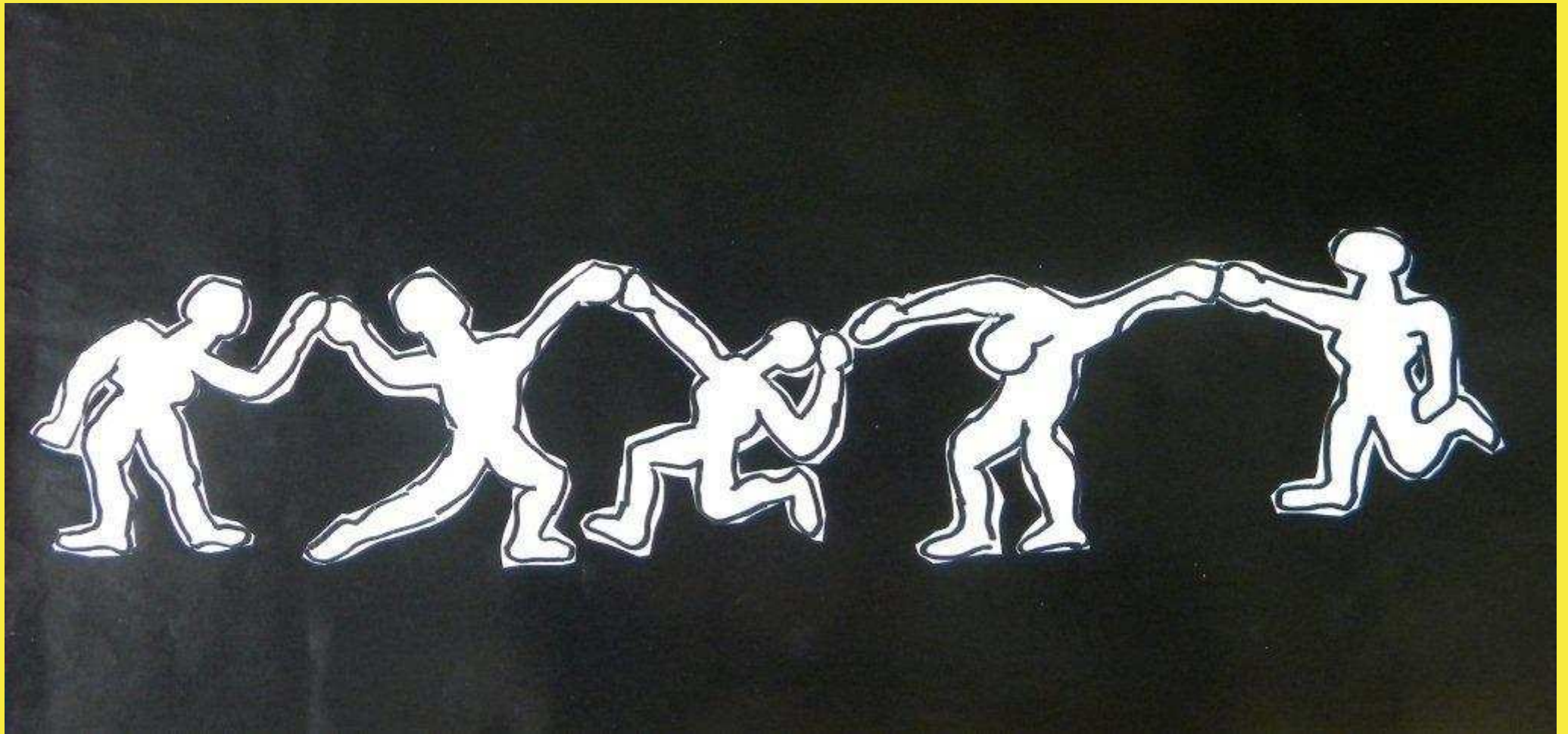
HEDENDAAGSE
KUNST EN POËZIE

JDD

JOS DE DECKER

FEBRUARI 2017

ja ja ja...



we wensen jullie allen van harte een fijne Valentijdag

JDD 2017

Beste Kunst- en Poëzievrienden,

Zoals beloofd vinden jullie in deze Nieuwsbrief 44 heel wat over mijn recent zoekwerk over de poëzie en de beeldende kunst en hun onderlinge relatie.

Het is zowat een eeuw geleden dat moderne kunst het daglicht zag. **Pablo Picasso** (1881 – 1973) met zijn werk '**Les demoiselles d'Avignon**' (1907) werd zowat de grondlegger van het Kubisme, samen met enkele andere schilders kunstenaars, waaronder **Georges Bracke** (1882 – 1963). Het gebeurde allemaal in Parijs. Dichters en schilders hadden er nauwe contacten en banden onder elkaar in die tijd. Zo was bv. **dichter Guillaume Apollinaire** een trouwe bezoeker bij Picasso. Hij stierf echter veel te jong, namelijk op 39 jarige leeftijd. (Een heel innemend gedicht van hem is '**La chanson du mal aimé**', nu nog te beluisteren via You Tube. Het is voorgedragen door Mouloudji.)

Van een heel andere makelij is het werk bij ons van **Rik Wouters** en in Frankrijk van **Pierre Bonnard**. Ik wijd er ook enkele pagina's aan in deze Nieuwsbrief. In deze brief vinden jullie ook '**enkele**' haiku's van **Johanna Kruit uit Zeeland en mezelf**. Johanna is een veelzijdige schrijfster. Het loont ook de moeite om haar website eens te bekijken. www.johannakruit.nl
Als sluitstuk is er het emotioneel geladen gedicht van **M. Vasalis – STEEN**.

Tussenin staan ook nog wat recente gedichten van mezelf, alsmede kunst- en collagewerk.

NB. In de volgende Nieuwsbrief wijd ik enkele bladzijden aan J. Miro, P.Cézanne, J.Prévert, Giacometti, L.da Vinci, Vincent Van Gogh e.a.

Vriendelijke groeten.

Jos De Decker

MANSVELD ART CENTER

Oudenaaksestraat, 4, 1671 Elingen (Pepingen- Pajottenland)-België tel 02 532 57 11 joz.dedecker@telenet.be
www.mansveldartcenter.wordpress.com





NATUUR

ik leen een beeld van de natuur
een landschap
om mezelf te vinden
buiten mezelf om


stel vast dat ik slechts
een geleend goed ben
niets bezit uit mezelf
tenzij de kleine glimlach hierom

7 jan 2017

JDD

*vroeg op de ochtend
trok ze mijn volle aandacht
de volle maan*

JDD dec 2016

An abstract painting by Paul Klee. The background is a textured, mottled brown and tan. A black crosshair is centered on the page, with a small black dot at the top intersection. A vertical black line extends from the top dot down to the center of the crosshair. A horizontal black line extends from the center of the crosshair to the right edge of the page. A solid black vertical bar is positioned to the right of the center of the crosshair. In the lower half of the painting, there are several solid-colored shapes: a large red rectangle on the left, a large orange circle in the center, and a dark brown shape on the right. The text is centered and written in a simple, sans-serif font.

De stilte die mij omringt
Werkt aan haar oevers

WOORD VOOR WOORD VANG IK ME OP
ALS ZOEKGERAAKTE ECHO
VAN EEN OERSCHREEUW

En luister naar wat
Niet wijken wil

tekst Jos De Decker
illustratie Paul Klee

's morgens...

's morgens ben ik niets
en niemendal
een gladde lege spiegel
een zoekgeraakte naam

's morgens ben ik niets
en niemendal
een hese stem
een duizendpoot op de straat
midden rondslingerend vuil

's morgens ben ik niets
en niemendal
een lang tasten betasten
een nagaan van wie ik ben

's morgens ben ik niets
een niemendal
een opduiken midden het licht
een zwart gat van waaruit
ik te voorschijn treed

echo's

echo's

echo's

's avonds...

's avonds ben ik alles
en iedereen
dichter metser postbode
vorm waarin alles past

's avonds ben ik alles
en iedereen
alles wat zich wil herhalen
of van gedaante veranderen

's avonds ben ik alles
en iedereen
koolraap porei tomaat
archivaris van een verleden

's avonds ben ik alles
en iedereen potsierlijke
lanterfanter zonneklopper
bewaarder van geheimen

Jos De Decker 2012

Pablo Picasso (1881 – 1973)
Les demoiselles d'avignon

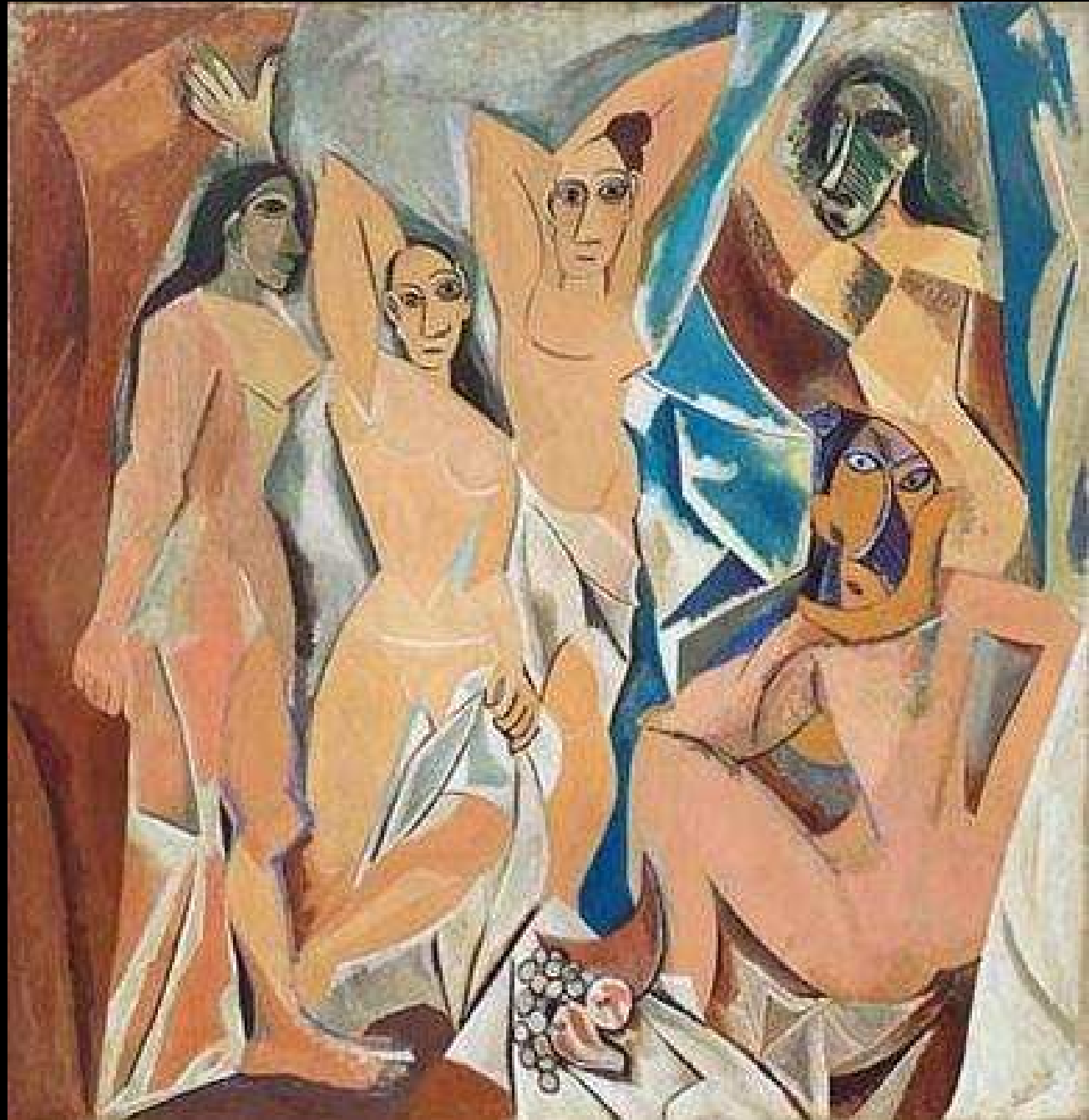


voorstudies –april 1907



In het najaar van 1906 begint Picasso met zijn schetsen voor het werk Les Femmes d'Alger. In maart 1907 was de eerste complete compositie af, een aquarel, met daarop zeven figuren. In nieuwe ontwerpen brengt Picasso het aantal figuren terug tot vijf personen, te zien in een kleinere aquarelstudie. Hij maakt meer dan 800 voorbereidende schetsen, waaronder schetsboeken, vluchtige aantekeningen, maar ook grote, zelfstandige studies en zelfs een schilderij. Driekwart jaar houdt hij zich hiermee bezig.

Deze schetsen laten zien hoe Picasso de voorstellingen met enkele lijnen vormt, en het met licht/donker het volume weergeeft. De voorstelling wordt daarmee meer en meer tekenachtig, bepaald door contouren en lijnen, kleur wordt alleen nog maar toegevoegd.



Als je één schilderij zou mogen noemen dat de kunstwereld in de 20e eeuw op zijn kop heeft gezet, moet je bijna wel voor de *Demoiselles van Avignon* van Pablo Picasso kiezen. Dit schilderij en het hierop volgend kubisme heeft de kunstwereld 30 jaar in zijn greep gehouden en Picasso tot de grootste artiest van de 20e eeuw gemaakt. Toch zouden de ‘*Demoiselles van Avignon*’ pas beroemd worden in de jaren 20 terwijl het schilderij al in 1907 werd geschilderd door Picasso.

Het schilderij toont vijf vrouwen in hoekige ietwat lompe vormen. Uit de titel van het doek, dat verwijst naar de hoerenbuurt van Barcelona, maken we op dat het om vijf prostituees gaat. Zowel de lichamen van de vrouwen als de achtergrond bestaan uit geometrische vormen, waardoor het perspectief helemaal wegvalt. Juist hierdoor wordt het schilderij vaak als het eerste kubistische schilderij gezien. Al zou je kunnen zeggen dat het doek nog niet helemaal aan alle kubistische principes voldoet, toch is het werk zeker de eerste stap naar latere echt kubistische werken van Picasso en Braque.

In de tijd dat Picasso *Les Femmes d'Alger* schilderde was hij verwickeld in een zware competitie met Henri Matisse. Beide schilders vochten samen uit wie de voorman van het Modernisme was. Matisse was met zijn fauvisme aan de winnende hand en zorgde voor de meeste volgelingen. Totdat Picasso de ‘*Demoiselles*’ schilderde. Het doek veroorzaakt een shock binnen de kunstenaars wereld en kunstcritici, ondanks dat het doek jarenlang op het atelier van Picasso bleef. Veel kunstenaars en critici waren bevriend met Picasso en konden zo het doek zien. Braque deelde het atelier van en met Picasso en werd dus het meest beïnvloed door het doek. Samen met Picasso zou Braque de jaren erna het kubisme wereldberoemd maken. Met de opkomst van het kubisme en Picasso's leidende rol, zou hij Matisse definitief verslaan en uitgroeien tot de grootste artiest van de Moderne Kunst.

Picasso- Zelfportret Picasso.



De dichter Apollinaire was een tijdgenoot van Picasso en deze had met Picasso een nauwe vriendschappelijke band.

Meer hierover komt men te weten via een artikel van Phillippe Sollers op www.pileface.com/sollers. In deze brief vinden jullie in you tube het gedicht *Apollinaire- La chanson du mal aimé* gelezen door Mouloudji. Een lang, maar prachtig gedicht.



Tekening van en voor 1913 ALCOOLS Foto atelier Picasso 1913 met Gui

Guillaume Apollinaire

(1880 - 1918)

Il y a



Il y a des petits ponts épatants
Il y a mon cœur qui bat pour toi
Il y a une femme triste sur la route
Il y a un beau petit cottage dans un jardin
Il y a six soldats qui s'amuse comme des fous
Il y a mes yeux qui cherchent ton image

Il y a un petit bois charmant sur la colline
Et un vieux territorial pisse quand nous passons
Il y a un poète qui rêve au ptit Lou
Il y a une batterie dans une forêt
Il y a un berger qui paît ses moutons
Il y a ma vie qui t'appartient
Il y a mon porte-plume réservoir qui court qui court
Il y a un rideau de peupliers délicat délicat
Il y a toute ma vie passée qui est bien passée
Il y a des rues étroites à Menton où nous nous sommes aimés

Il y a une petite fille de Sospel qui fouette ses camarades
Il y a mon fouet de conducteur dans mon sac à avoine
Il y a des wagons belges sur la voie
Il y a mon amour
Il y a toute la vie
que j'adore

Poèmes à Lou (posthumes)

Er is

Er is dat er kleine toffe bruggetjes zijn
Er is mijn hart dat voor jou klopt
Er is een triste vrouw op de baan
Er is een toffe kleine cottage in de tuin
Er is dat er zes soldaten zijn die zich als
zotten amuseren
Er is dat mijn ogen naar je beeld zoeken

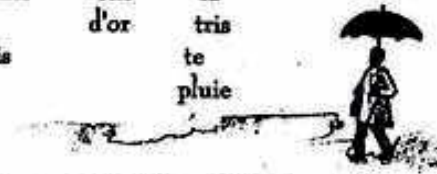
Er is een klein charmant bos op de heuvel
En is een ouwe man die plast wanneer we
passeren
Er is een dichter die droomt over z'n kleine
Lou
Er is een batterij in het woud
Er is een herder die zijn schapen laat grazen
Er is mijn leven dat jou toebehoort
Er is mijn pen die schrijft en schrijft
Er is een delicaat, delicaat scherm van
populieren
Er is heel mijn leven dat voorbij is, ja
voorgoed voorbij
Er is dat wij elkaar liefhebben gehad in de
nauwe straten van Menton

Er is het kleine meisje in Sospel dat haar
kameraden slaat
Er is mijn zweep van aanvoerder in mijn
haverzak
Er is dat er Belgische wagons op het spoor
staan
Er is mijn liefde
Er is heel het leven
dat ik liefheb.

vertaling Jos De Decker 2012

« Il pleut... »

il mon il il o cou é
pleut coeur pleut pleut pluie ron cla
len se la et o ne tez
te fend por moi bel mes fan
ment en te je le a fa
il pen Au pleu pluie mis res
fait sant gus re d'a vain au
froid à te sur cier queurs beau
Des mes ou mes change et so
ra a vre a toi chan leil
fa mis la mis en ge vic
les qui bou que cou toi to
pas souf che la ron o ri
sent frent com pluie ne pluie eux
ve pour me en in de que
nant hâ pour chaî fi fer de
des ter le ne nie en vien
Cé la der à pour ray dra
ven vic nier l'in mes ons la
nes toi sou fi a d'or tris
re pir ni mis te
pluie



Guillaume Apollinaire, *Poèmes épistolaires*. Gallimard

Rik Wouters
(1882 – 1915)

*meesterlijk is
het fijne kleurenspeel van Rik Wouters*

*op het schildersdoek, de vluchtigheid
van binnenvallend licht in nerveuze
kleurstreepjes vattend...*

*in enkele trekken weet hij
een zomers tafereel te maken
van zijn naaste omgeving en
meermaals ook van zijn vrouw Nel*

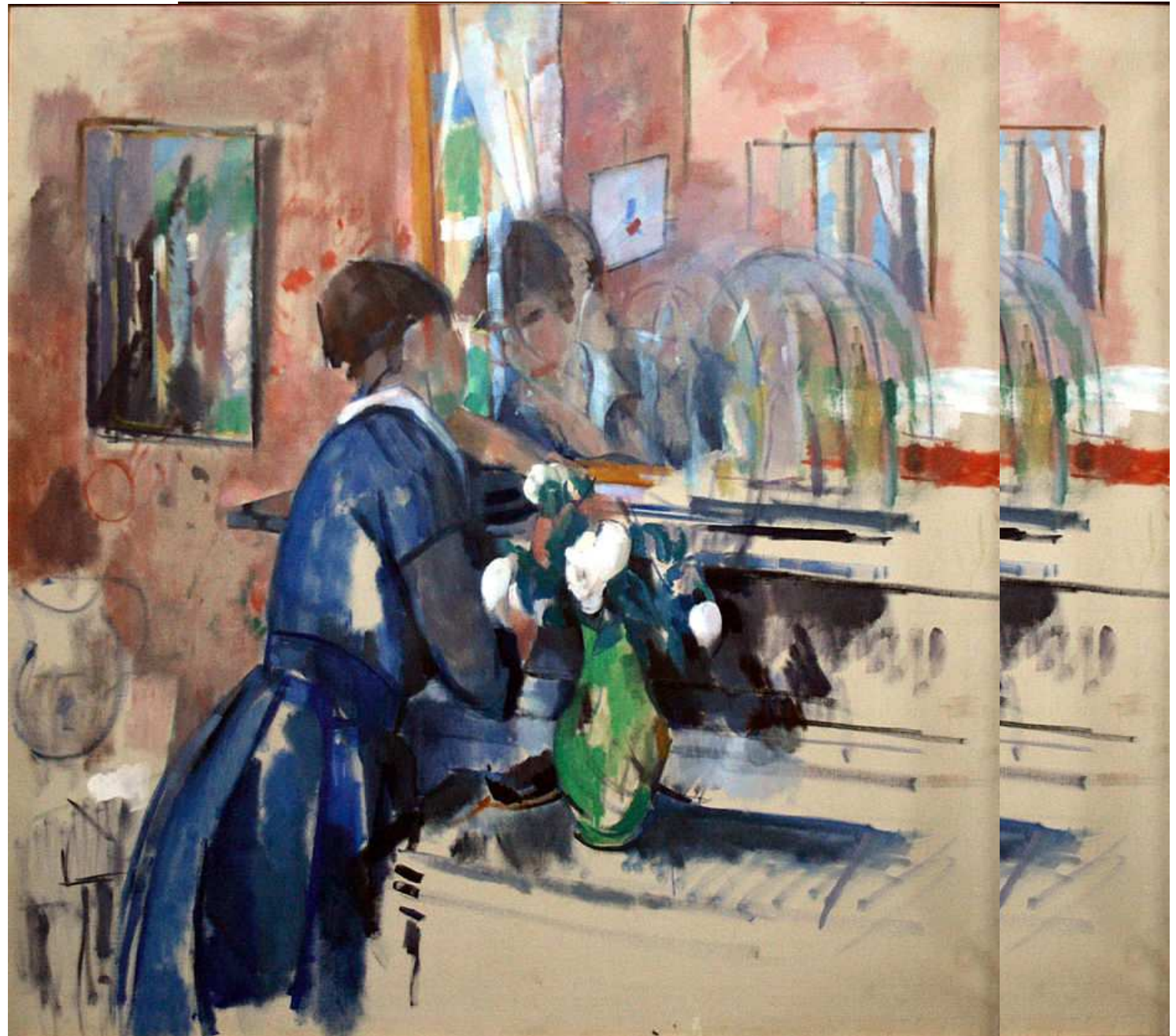
*met een subtiel vluchtige
aanbreng van zachte kleuren*

*al zijn werken getuigen van
een soort hymne aan het leven*

*gedurende jaren houdt hij dit vol
alsof hij begonnen was aan
een niet eindigende zomer*

*maar... het lot besliste er anders over
amper 34 jaar oud stierf hij in een helse
pijn aan oogkanker*

*Jos De Decker
5 jan 2017*





OEVERLOOS

OEVERLOOS

OEVERLOOS

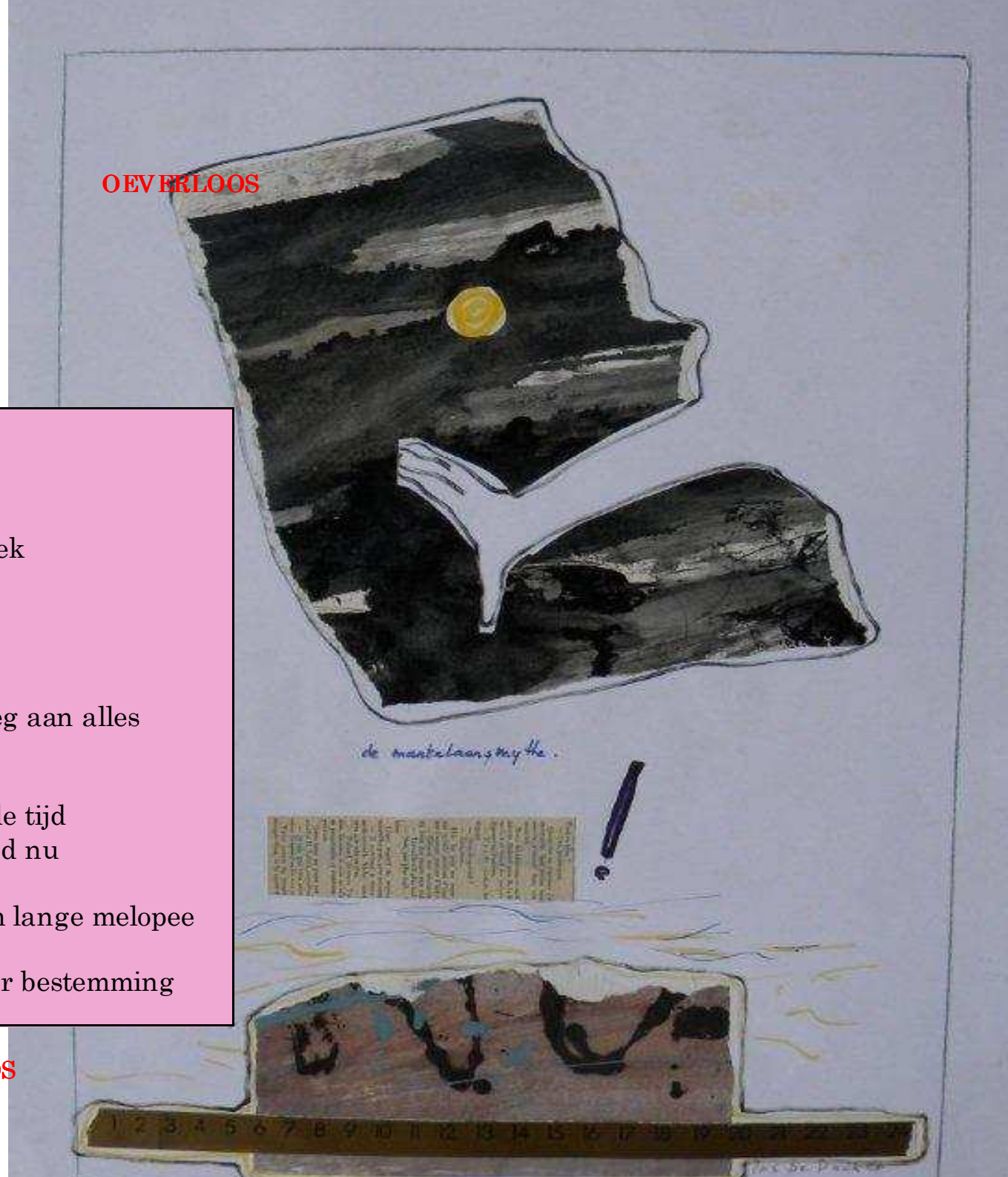
al mijmerend
voer ik een oeverloos gesprek
met niemand...

ik sluit niets uit
niets in
geef namen in het wilde weg aan alles

het is binnensmonds
eindigheid schuwt daarin de tijd
van een alles overrompelend nu

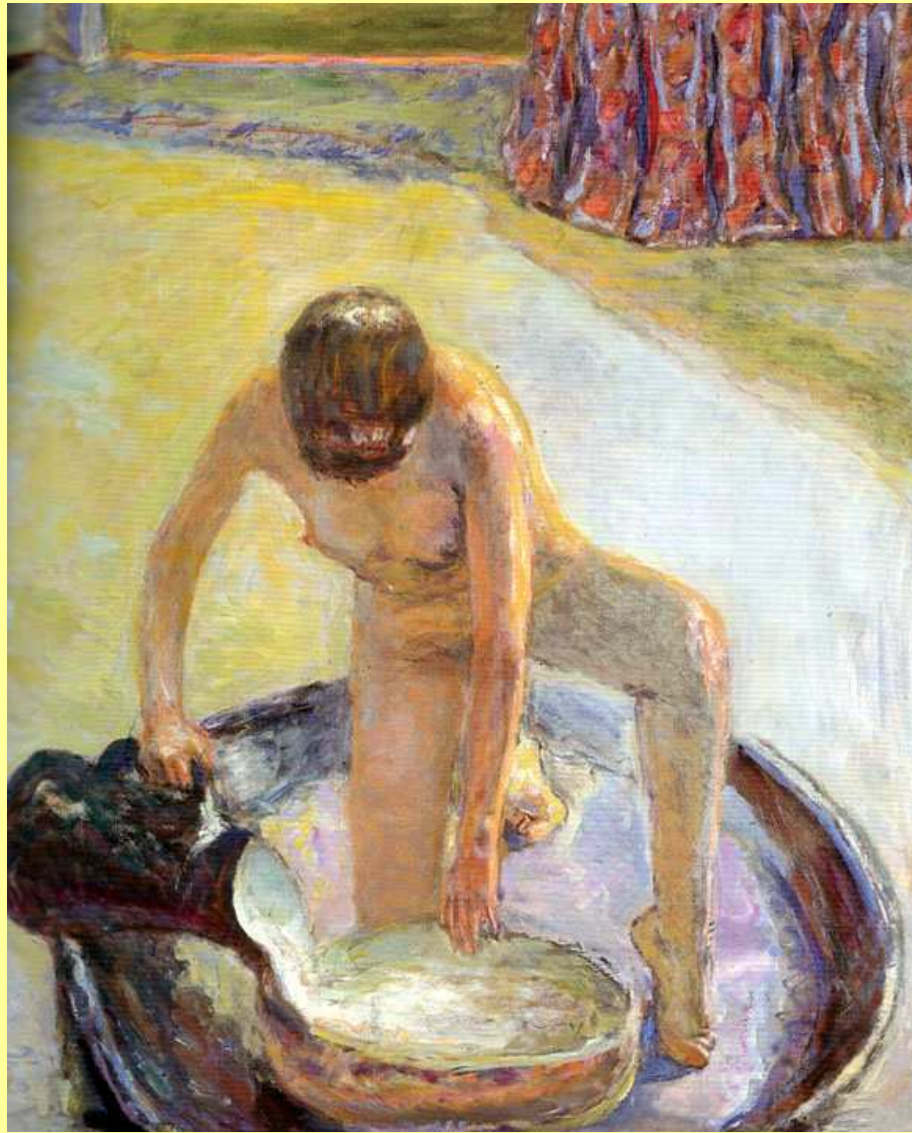
mee word ik gezogen in een lange melopee
in een lied van lief en leed
een oeverloos glijden zonder bestemming

OEVERLOOS



Pierre Bonnard (1867 – 1947) Foto's, voorstudies en tekeningen





PIERRE BONNARD INDACHTIG

1.

nooit uitgepraat geraken
nooit uitgekeken
altijd weer opnieuw
het tintelend lichtspel meemaken

niets zeggen
het licht zijn werk laten doen
van een niet eindigende zomer
vol geur en verspringende prikkels

de tijd stilgezet
op een niet eindigende middag
door een gemoed gedragen
in vreugde en wellust

2.

een droom die zich herwerkt
heruitvindt in een blik opgevangen
door handen gemaakt met
een speels penseel wikkewegend

alles in een hier van overal gevonden
in een tijd van 'nu' zich bestendigend
stilgezet door een oogluikend kijken
naar de naaktheid der dingen

het opgehemelde plezier
van een gemoed dat zich uitsmeert
het een naast het andere
en blootlegt in de eigen overkant

Jos De Decker 4 jan 2017



Jos De Decker

goed ingeduffeld
trotseer ik Noordoostenwind
hoor hem fluiten

tussen mijn winterhoed
en mijn winterkraag
waait er winterwind

hij is de persoon
met de puntjes op de 'i'
zij met de glimlach

rechtsomkeer gemaakt
mijn beste vriend vergeten
de wandelstok

ochtendstilte
geluid van papier en pen
meer niet

Johanna Kruit

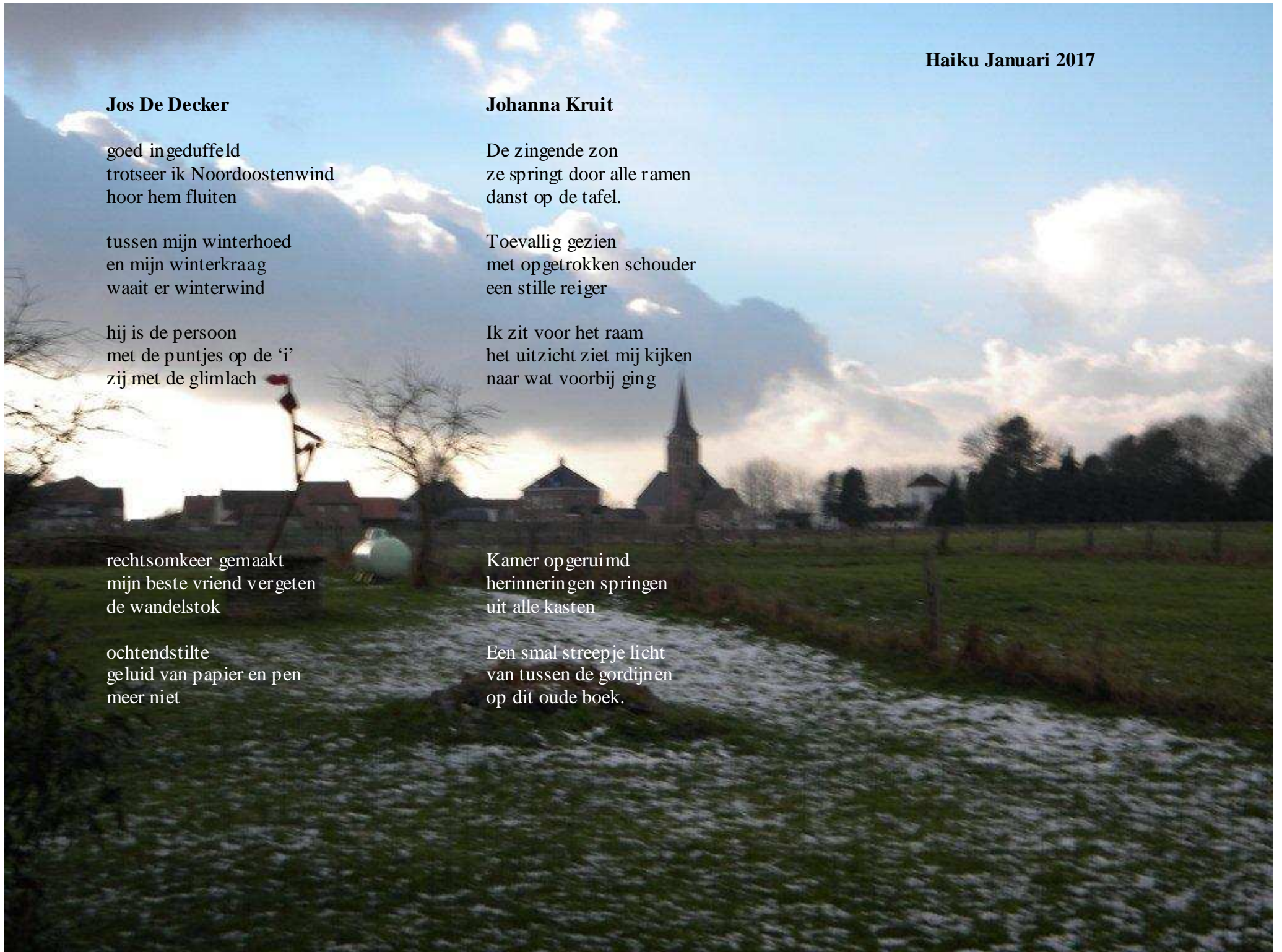
De zingende zon
ze springt door alle ramen
danst op de tafel.

Toevallig gezien
met opgetrokken schouder
een stille reiger

Ik zit voor het raam
het uitzicht ziet mij kijken
naar wat voorbij ging

Kamer opgeruimd
herinneringen springen
uit alle kasten

Een smal streepje licht
van tussen de gordijnen
op dit oude boek.



STEEN

Verdriet kit al mijn krachten samen,
zodat ik roerloos wordt als steen.
Mijn hele wezen wordt materie,
een ondoordringbaar star mysterie,
o sla de rots, opdat ik ween.

M. VASALIS

uit: Verzamelde gedichten
Uitgeverij van Oorschot
Amsterdam

